

ИЗТОКЪТ В ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКОТО ИЗКУСТВО

Дияна Николова

Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“

Текстът очертава дълговековното присъствие на темата за Изтока (главно на „турската тема“) в западноевропейското изкуство (литература, опера, театър, живопис) и основните тенденции в интерпретирането на образа на варварина от Средновековието до XIX в. Анализират се факторите, оказващи влияние за активното настаняване на „турски сюжети и персонажи“, чрез които се конструират философско-политически тези за робството и свободата, фанатизма и толерантността, политическия ред; за „свое“ и „чуждо“, „културно“ и „варварско“, „европейско“ и „азиатско“. Проследяват се съществени промени в интерпретацията на турската тема, настъпващи през XVIII в.; как живописата изковава представите на европейца от Западна Европа за Ориента; турската мода в интериора, дрехите и бита.

THE EAST IN WEST EUROPEAN ART

Diyana Nikolova

Paisii Hilendarski University of Plovdiv

The paper traces the durable presence of the East (especially of the „Turkish“ theme) in West European art (literature, opera, theatre, painting) and discusses the tendencies evident in the interpretation of the image of the „barbarian“ from the Middle Ages until the 19th c. It offers an analysis of the factors which participate in the dynamic appearance of „Turkish plots and characters“ and how they construct the philosophical and political ideas regarding slavery and freedom, fanaticism and tolerance, and political order, as well as the concepts of „native“ and „foreign“, „civilized“ and „barbarian“, „European“ and „Asian“. The presentation charts the significant transformations in rendering the „Turkish theme“ during the Age of Enlightenment, more specifically, in terms of how the art of painting consolidates the views of Europeans from Western Europe about the Orient, and of how Turkish fashion enters interiors, dress codes and everyday life.

ПРЕВОДЪТ ЗА ЦЕЛИТЕ НА РЕКЛАМАТА

Дария Карапеткова

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Преводът за целите на рекламата не означава просто пренос на значение към целевия език, а често също и изобретяването на езикова формулировка, която да може да предаде посланието, без задължително да се придържа към формалния или съдържателния облик на оригинала. В този смисъл, не говорим за превод в строгия смисъл на думата, а за една хибридна дейност, именно затова наричана транскреация, която включва допълнителни умения и позволява по-голяма свобода. Настоящият преглед на конкретни случаи на успеваемост или провал на преводната стратегия има за цел да илюстрира различните техники, приложими в тази деликатна и трудна сфера, като си служи с примери от книгоиздаването, киното и рекламата на продукти и услуги. Подбрани са примери, в които словото, а не образът, представлява основният канал на посланието. Темата е изключително актуална и демонстрира напълно широкия радиус, в който са приложими ресурсите на преводознанието.

TRADURRE PER IL SETTORE DELLA PUBBLICITÀ

Daria Karapetkova

Università di Sofia “San Clemente di Ocrida”

Tradurre per il settore della pubblicità non vuol dire semplicemente trasferire un significato nella lingua di arrivo, ma spesso anche inventare una formula che possa rendere il messaggio senza necessariamente attenersi all’aspetto formale o contenutistico dell’originale. In questo senso non si tratta di traduzione nell’accezione rigorosa del termine, ma di un’attività ibrida, chiamata per questo transcreation, che coinvolge ulteriori abilità e concede maggiori libertà. L’attuale rassegna di casi concreti di successo o fallimento della strategia traduttiva ha lo scopo di illustrare le varie tecniche applicabili in questo delicato e difficile settore, servendosi di esempi tratti dall’editoria, dal cinema e dalla pubblicità di prodotti o servizi. Sono stati scelti esempi in cui la parola, e non l’immagine, costituisce il principale veicolo del messaggio. Un argomento di straordinaria attualità che dimostra appieno l’ampio raggio d’applicazione che hanno le risorse del campo traduttologico.

КУЛТУРНОТО И ИСТОРИЧЕСКОТО НАСЛЕДСТВО НА СОФИЯ

София Лостова

Регионален исторически музей – София

След края на Втората световна война на държавно и партийно ниво в България е поставена задачата да бъде изграден новият център на столицата. През 1951 г. започва цялостната социалистическа реконструкция на градския център. На мястото на освободените от разрушените сгради терени трябва да бъдат разположени новите основни съоръжения като символи на държавността и новата власт. При изграждането на градоустройствения ансамбъл „Ларго“ строителите се натъкват на много останки от античния град Сердика. За съжаление, сроковете са твърде кратки и възможностите за проучване – минимални...

THE CULTURAL AND HISTORICAL HERITAGE OF SOFIA

Sofiya Lostova

Regional History Museum – Sofia

After the end of World War II, the task to build the new centre of the capital city of Sofia was formulated at the level of the state and of the Bulgarian Communist Party (BCP) leadership. The overall socialist reconstruction of the city's centre started in 1951. The new principal buildings that were to be the symbols of the new state and of the new regime were to be erected at the place of the buildings destroyed by the bomb raids. While working on the urban planning ensemble of the *Largo*, the builders came across many ruins of the ancient city of Serdica. Unfortunately, the deadlines were too short and the opportunities for archaeological exploration – minimal...

КАНОН И ПРЕВОД (КАНОНИЧЕН ПРЕВОД / ПРЕВОДЕН КАНОН)

Людмил Димитров

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

За опознаването и взаимопроникването на две култури е особено важно до каква степен литературният канон на едната е възможен в другата, доколко приемащата страна е в състояние да създаде подходящ рецептивен контекст, за да усвои остойностените в оригиналната литература текстове, и какъв избирателен подход прилага. Когато става въпрос за славянски идентификационни модели, близостта в езиците, историческата съдба, менталността и стереотипите по-скоро раздалечат или свързват? Как присъстваме ние в родствените ни литератури и как другите присъстват в нашата?

Доколко явлението каноничен превод е утвърдено в българското социокултурно пространство и можем ли да кажем, че определени произведения, станали популярни в Европа и света, у нас тънат в неизвестност и са маргинализирани (редуцирани), въпреки че са издадени от десетилетия на български език, само защото преводът не се е наложил, бил е формално отхвърлен? Може ли да се даде рецепта за уместен/успешен преводачески подход? Как изглежда преводният славянски канон в българската литература? На какви принципи и селективност почива?

CANON AND TRANSLATION (CANONICAL TRANSLATION / TRANSLATIVE CANON)

Lyudmil Dimitrov

Sofia University „St. Kliment Ohridski“

In order for two cultures to intertwine and explore each other, it is essential to what extent the literary canon of one culture is possible in the other; how capable the receiving country is of creating a proper receptive context as a way to absorb the other literature's esteemed original texts and what kind of selective approach will it choose to apply. When it comes to Slavic identity models, do the all the similarities in language, historical "faith", mentality and stereotypes push us further apart or bring us closer together? What is our presence in our kindred literatures and what is the others' presence in ours? How deeply is this phenomenon called canonical translation ensconced in Bulgarian socio-cultural space and can we say that certain works that have become popular in Europe and the world, are being marginalized (reduced) in our country despite the fact that they have been published in Bulgarian for decades – just because the translation was not imposed and it was formally rejected? Is there a recipe for a successful translatable approach?

How does the translated Slavic canon look in the realm of Bulgarian literature? Upon what principles and selectivity it is grounded?

ЕКЗОТИЧЕН ЛИ Е БЪЛГАРСКИЯТ ЕЗИК?

Йовка Тишева

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Когато избираме какъв нов чужд език да учим, обикновено се опираме на това какви езикови знания и умения вече имаме. За студентите обикновено английският, немският, френският, испанският, италианският са сред най-предпочитаните чужди езици. От тази „статистическа“ гледна точка българският е рядък и затова би могъл да се счита за екзотичен.

Основната цел на този доклад е да направи кратък обзор на специфични за българския език граматически черти, като определеността и системата на миналите времена. Разглежат се също така словоредът и някои видове дислокации. Ако се вземе предвид фактът, че индоевропейските езици споделят редица морфосинтактични характеристики, изразени с различни структури или с граматически маркери, българският може да бъде определен по-скоро като малко популярен, а не екзотичен език.

IS BULGARIAN AN EXOTIC LANGUAGE?

Yovka Tisheva

Sofia University „St. Kliment Ohridski“

When thinking for a new language to learn, we normally would base the choice on the previous language knowledge and language competence we have. English, German, French, Spanish, Italian are among the foreign languages most often chosen by the students at different levels. From this ‘statistically-based’ point of view Bulgarian is rare and hence could be seen as an exotic one.

The main goal of this paper is to make a brief overview of some grammar features specific for Bulgarian such as definiteness and system of past tenses. Word order and dislocations also will be discussed. Considering that Indo-European languages have a number of common morpho-syntactic features expressed by different structures or grammatical markers, Bulgarian may be called not ‘exotic’, but ‘lesser-known’.

В ЗОНАТА НА НЕПРЕВОДИМОСТТА

Бисера Дакова

Виенски университет

Как да бъде превеждана на български иновативно-радикалната проза на Фридерике Майроекер – проза, в която разказът е изличен, историята липсва, причинността е разградена и реалността се разбулва до своите феномени? Дали преводът трябва да се придържа плътно към оригинала, пресъздавайки своенравния стил на авторката, с нарушен синтаксис, специфичен правопис, или обратно – може да е непозволено поетичен, да носи естетическа наслада и неограничено да ползва граматическите ресурси на българския език?

IN THE ZONE OF THE UNTRANSLATABLE

Bisera Dakova

Vienna University

How to translate into Bulgarian the innovative radical prose of Friederike Mayröcker – prose in which the narration is erased, the story is missing, causality has been degraded and reality is revealed to its phenomena? Should the translation adhere closely to the original, recreating the weird style of the author, with violated syntax and specific spelling, or on the contrary – it should be unduly poetic, evoking aesthetic delight by the unconstrained use of the grammatical resources of Bulgarian language?

ПРЕВОДЪТ КАТО СОЦИОКУЛТУРЕН ДИАЛОГ

Димитър Пеев, Сабине Щрьомер, Румяна Слодичка

Хумболт университет – Берлин

Както е известно, преводът не е просто предаването на определени мисли от един език на друг, а предаването на един културен код с понятийната парадигма на друг културен код. В така поставения проблем възниква въпросът за многопластовостта на културния код. Един текст, възникнал в една езиково-културна среда, само след едно поколение, въпреки че езиковата среда остава същата, вече може да се нуждае от коментар. Именно поради това ние разглеждаме текста като многопластов социокултурен феномен. За превода на такъв текст трябва да се отчитат различните нива на културния код, заложен в него. От една страна, това е езиковото ниво, от друга – социалният контекст, а от трета – историческият контекст на възникване на текста. Тези нива на функциониране на текста и спецификата на тази многопластова структура са показани на примера на два превода, чиято социокултурна среда вече (отдавна) е история. Първо това е превод от немски на български на Валтер Бенямин „Берлинско детство около 1905“ и от български на немски на сборника „Аз живях социализма“ със съставител Георги Господинов, откъси от които представяме в настоящия сборник.

TRANSLATION AS A SOCIO-CULTURAL DIALOG

Dimiter Peev, Sabine Strömer, Rumjana Slodička

Humboldt University – Berlin

It is well known that translation is not simply transfer of thoughts from one language to the other, but conveying one culturally specific semantic code from one conceptual system into the other. Challenges of translation as stated above lead to the question of multiple layers of cultural code. For example a text written in specific socio-historical situation might be of a need of special comments and references after only a couple of decades of vast socio-cultural changes disregarding the unchanged linguistic code. A text is always a multilayered socio-cultural phenomenon opened to new reflections and reconstructions as much as to the “archeological” reconstruction. In translation of a text at least three systemic levels should be considered – one is the language (German and Bulgarian), second is the cultural context (text as an art form), the third is socio-historical (Berlin from the beginning of the 20th century and Bulgaria from the socialist times). An attempt to encompass the three levels is presented in translations of fragments from Walter Benjamin’s *Berliner Kindheit um 1905* (Berlin childhood) and „Аз живях социализма“ (I lived Socialism) ed. G. Gospodinov.

„ИДЕЯТА“ ЗА БЪЛГАРИЯ И ЗА БЪЛГАРИТЕ В ИТАЛИЯ

Анна Влаевска
Университет в Пиза

Въпросът „Познаваш ли България?“ предполага отговори, които, от своя страна, поставят други въпроси и проблеми, далеч нелесно разрешими. Какво се знае, какво се е знаело в Италия за българите, за България и нейната история? Какво са знали за България италианските студенти по български език, преди да започнат да изучават български език? Променило ли се е нещо и в каква посока се е променило в днешния свят на интензивно виртуално познание и комуникация?

Посредством преглед главно на енциклопедични издания, но и на журналистически публикации, интернет сайтове и проведени от студентите анкети, се цели да се очертаят основните моменти, свързани с появата и широкото разпространение на някои клишета, отнасящи се до употребата на етнонима „българин“, без обаче да се претендира за изчерпателност на този многостранен въпрос.

L'IDEA DELLA BULGARIA E DEI BULGARI IN ITALIA

Anna Vlaevska
Università di Pisa

La domanda “Conosci la Bulgaria?” presuppone che si debbano dare delle risposte a riguardo, ponendo interrogativi non sempre di facile soluzione. Che cosa si sa, ma anche che cosa si sapeva nell'Italia dei secoli passati, dei Bulgari, della Bulgaria e della loro storia? Che cosa sapevano della Bulgaria i nostri studenti di lingua prima che iniziassero il loro percorso accademico? È cambiato qualcosa e in quale direzione, nel mondo di Google e dei Social Network?

La relazione intende sottolineare le tappe fondamentali della conoscenza (o non-conoscenza) dei Bulgari e della storia della Bulgaria in Italia, concentrandosi soprattutto su certi modi di dire e luoghi comuni, riguardo al significato del nome “bulgaro”: un percorso a ritroso attraverso alcune edizioni di tipo enciclopedico, testi di carattere pubblicistico e siti internet, senza tuttavia pretendere di pervenire a risposte esaurienti.

**ПРЕДИМСТВАТА НА „ДЗИФТ“:
ПРОПУСКИ И ПРОПУСКЛИВОСТ НА ПРЕВОДА
(ВЪРХУ СЪВРЕМЕННАТА РЕЦЕПЦИЯ
НА ДВА БЪЛГАРСКИ ФИЛМА В ЧУЖБИНА)**

Димитър Камбуров
Колеж „Тринити“ – Дъблин

Изнасям лекции върху българската класика „Авантаж“ и най-успешния ни съвременен филм „Дзифт“ вече от години. Реакцията на моите студенти от Колежа „Тринити“ в Дъблин е винаги една и съща: и двата филма им харесват, но предпочитанията им определено са в полза на „Дзифт“. Каква може да е причината за този странен избор? Дали в изследняването на киноезика? В масовия упадък на вкуса? В стесняващите се възможности на публиката да се справи с киното като вид изкуство? Или може би „Дзифт“ просто е преведен по-добре? А може би проблемът е наистина в превода, но на по-дълбоко ниво: в превода, който изтръсква (звездния) прах от филма и пропуска през своето сито само по-едрият парчета от сюжета и основното послание?

В такъв случай основният въпрос би бил как следва да преподаваме/коментираме/препоръчваме/популяризираме/рекламираме високото българско изкуство от миналото, по-точно комунистическото минало, за да можем да го „продадем“ днес в чужбина?

**ADVANTAGE OF ZIFT: THE SIFT OF TRANSLATION
(ON CONTEMPORARY RECEPTION ABROAD OF TWO
BULGARIAN MOVIES)**

Dimitar Kambourov
Trinity College – Dublin

I have been teaching the Bulgarian classic *Avantazh* (Advantage) and the most successful recent Bulgarian movie *Zift* for years now. My Trinity College students' response was inevitably identical: they happened to like both movies but they strongly preferred *Zift* to *Advantage*. What might be the reasons behind such a puzzling choice? Is this a question of the notorious fast fading of cinematic language? Is this an effect of the massive failing of tastes today? Or is it rather the shrinking capacity to cope with cinema as an art form? Or is this simply a question of *Zift's* much better translation? Or is it a problem of translation but on a deeper level: the one that sifts out the (star-)dust of art and “buys” only the crude particles of narration and the overall message?

The fundamental question than would be: how should we teach/ comment/ recommend/ propagate/ advertise Bulgarian high art of the past, the Communist past in particular, in order to “sell” it abroad today?

ПРЕПОДАВАНЕТО НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК, ЛИТЕРАТУРА И КУЛТУРА В АТИНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ. ПРОЕКТЪТ „ХУМОРЪТ В БЪЛГАРСКАТА КУЛТУРА И ЛИТЕРАТУРА“

Генчо Банев

Атински университет

Преди три години във Факултета по руска филология и славянски езици на Атинския университет беше основан лекторат по български език, литература и култура в сътрудничество с българското Министерство на образованието и науката. Като първи лектор, аз имам честта да участвам в дейностите на Факултета и по този начин да стимулирам участието на студентите в конференции и изследователски проекти. Настоящата статия е посветена на особеностите на усвояването на българския език от гръцките студенти, както и на методите и техниките, използвани при възприемането както на езика, така и на литературата. Специално внимание е посветено на ролята на аудиокнигите и филмите, базирани на литературни произведения, на превода на субтитри и компаративните изследвания. Като пример за нов подход ще бъдат анализирани перспективите на проекта „Хуморът в българската култура и литература“.

TEACHING BULGARIAN LANGUAGE, LITERATURE AND CULTURE AT THE UNIVERSITY OF ATHENS. THE PROJECT “HUMOR IN BULGARIAN CULTURE AND LITERATURE”

Guetcho Banev

University of Athens

A Lectorat of Bulgarian Language, Literature and Culture in collaboration with the Bulgarian Ministry of Education and Sciences was established three years ago, at the University of Athens – Faculty of Russian Philology & Slavic Studies. As first lecturer, I am honored to be part of the Faculty's activities and, thus, encouraged students' participation in conferences and research projects. The paper presents the particularities of the learning of Bulgarian language by the Greek students, as well as the methods and techniques used for both literature and language acquisition. Special attention is paid to the use of audio books and movies inspired by literature also to the translation of subtitles and comparative studies. As an example of a new approach, the perspectives of the Project “Humor in Bulgarian culture and literature” will be analyzed.

ИСТОРИЯ, НАСТОЯЩЕ И ПЕРСПЕКТИВИ НА ПРЕПОДАВАНЕТО НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И КУЛТУРА В САНКТПЕТЕРБУРГСКИЯ ДЪРЖАВЕН УНИВЕРСИТЕТ

Радостина Стоянова

Санктпетербургски държавен университет

Санктпетербургският държавен университет е най-старото висше учебно заведение в Русия. Той е основан през 1724 г. През двеста и деветдесет годишната си история той се доказва като един от най-добрите университети в Русия. Началото на славистиката е поставено през 1835 г., когато Николай I утвърждава новия статут на руските университети, като четири от тях – тези в Санкт Петербург, Москва, Краков и Казан, откриват факултети по история и литература на славянските езици. Днес Факултетът по славянски филологии в Санктпетербургския държавен университет е един от най-известните и бързо развиващи се центрове на българската цивилизация не само в Русия, но и в целия свят, с богата история. Департаментът по славянски филологии действа активно като научен и педагогически център, а традицията да се кани български лектор, съществува от 1976 г.

HISTORY, PRESENT AND PROSPECTS OF BULGARIAN LANGUAGE AND CULTURE TEACHING AT SAINT PETERSBURG STATE UNIVERSITY

Radostina Stoyanova

Saint Petersburg State University

Saint Petersburg State University is the oldest higher educational establishment in Russia. It was founded in 1724. Throughout its two hundred and ninety years of existence the University proved to be one of the best Universities in Russia. The beginning of the University Slavistics was established in 1835 when Nikolay I approved of the new statute of Russian Universities on the basis of which at the four Russian Universities – the Saint Petersburg University, the Moscow University, the Kharkiv University and the Kazan University – faculties of history and literature of Slavonic languages were found. Nowadays the faculty of Slave philology at the Saint Petersburg State University is one of the most popular and most rapidly developing centers of Bulgarian civilization not only in Russia but in the whole world, a faculty with rich history. The Slave philology department of the Faculty of Philology of the Saint Petersburg State University is an actively operating scientific and teaching center. The tradition to invite a lecturer from Bulgaria dates back to the year 1976.

БЪЛГАРИЯ В РУМЪНИЯ: МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

Григор Григоров
Букурещки университет

Река Дунав функционира като етническа граница между румънци и българи. Този текст описва българското присъствие от северната страна на реката. Анализирани са животът и делата на българските духовници, които са допринесли за създаването на културата на средновековните румънски княжества Влашко и Молдова. По време на османското владичество древната българска култура се разпространява благодарение на миграцията на хора, книги и реликви на територията и на двете княжества. През XIX в. Букурещ се превръща в културен, икономически и революционен център за българите. В статията също така са представени накратко присъствието на българската филология в Румъния и дейността на българския лектор в Букурещ.

BULGARIA IN ROMANIA: PAST AND PRESENT

Grigor Grigorov
University of Bucharest

The river Danube functions as an ethnical border between Bulgarians and Romanians. This text describes the Bulgarian presence over the northern side of the river. Life and deeds of Bulgarian churchmen that contributed to the creation of the culture in the medieval Romanian principalities of Wallachia and Moldavia will be analysed. During the Ottoman suzerainty ancient Bulgarian culture spread to the territories of both principalities through migrations, books and relics. In the 19th century Bucarest became the cultural, economic and revolutionary center for Bulgarians. Bulgarian studies and Bulgarian language status in Romania and the activity of the Bulgarian lecturer in Bucarest University will be briefly presented hereafter.

ЕЛЕКТРОННО ОБУЧЕНИЕ ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК ЗА ЧУЖДЕНЦИ: EZIK.BG

Ася Асенова

Венециански университет „Ка Фоскари“

Все по-широкото навлизане на информационните и комуникационните технологии в образованието наложи силно преосмисляне и адаптиране на традиционните подходи в електронни форми на преподаване и учене на чужд език. Предизвикателство и цел е предложеният подход в основен курс по български език за италианци/чужденци (на италиански и английски език; A1 и A2) в рубриката „Лекторати“ на интернет платформата www.ezik.bg, разработена по проект на Факултета по славянски филологии към Софийския университет „Св. Климент Охридски“ по ОП „Развитие на човешките ресурси“. Търсена е симбиоза между съдържание, структура и методология, инкорпорирани в избраната организация на електронния курс. Ресурсите и заложените подходи непрекъснато се подлагат на преразглеждане и тестване и където е необходимо, ще бъдат обогатявани и актуализирани. Предложеният курс е предназначен за преподаватели, учители и студенти, които могат да използват наличните ресурси, изцяло или частично, както и да създадат свой собствен курс.

E-LEARNING OF BULGARIAN LANGUAGE FOR FOREIGNERS: EZIK.BG

Assya Assenova

Ca' Foscari University of Venice

The increased extension of the Internet in the teaching process requires an intense review and adaptation of the traditional approaches in e-learning of a foreign language. Comprehension, challenge and objectives is the proposed approach in this basic course of Bulgarian language for Italians on the www.ezik.bg internet platform, developed under a project of the Faculty of Slavic Philology at Sofia University “St. Kl. Ohridski” within the OP “Human Resources Development”. The elements and the arrangement of the interactive language course in the context of Bulgarian language teaching has been respected. A symbiosis between content and methodology woven into the carefully selected organization of the course has been achieved. The proposed course is designed for lecturers and teachers, who, using the available resources either fully or partially, can create their own personalized course. The resources and approach found in the course are under constant revision and where necessary, will be updated and upgraded. Translation into other languages will also be implemented in the future.

**БЪЛГАРСКОТО УЧИЛИЩЕ В МИЛАНО –
ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО И ПРИВИЛЕГИЯ. ПОЕЗИЯ
ОТ ДВА СВЯТА, ИЛИ ЗА ВЪЗМОЖНОСТТА ДА СЕ УЧИМ
ОТ НАШИТЕ ДЕЦА**

Гергана Христова

Малко история: как и защо Българско училище в Милано. Нашият потенциал и възможности за ученици, учители и родители.

Откъде и накъде с българското училище.

Впечатляващ експеримент да се създава поезия на границата на два езика. Представяне на поезия, създадена от нашите ученици на два езика: български и италиански. Езиковият потенциал на нашите деца.

**SCUOLA BULGARA A MILANO – SFIDA E OPPORTUNITÀ.
POESIA DA DUE MONDI O LA POSSIBILITÀ DI IMPARARE
DAI NOSTRI FIGLI**

Gergana Hristova

Un po' di storia. Come e perché la Scuola Bulgara a Milano. I nostri punti di forza e le opportunità per gli alunni, insegnanti e genitori.

La nostra strada: da dove siamo partiti e dove vogliamo arrivare.

L'esperienza straordinaria di creare la poesia al confine di due lingue. Presentazione di poesia create dai nostri alunni in due lingue: bulgaro e italiano. Le potenzialità linguistiche dei nostri figli.